

Nicole Boyle Rødtnes

Hjælp!

Jeg er en ulv

2 • EN VILD FLUGT

Illustreret af Angelica Inigo

★ ★
Alvilda
★

*Det her lyder måske som en løgn.
Men jeg lover, at det er sandt.
En gal vikar har gjort mig til en ulv.
Det lyder skørt. Det er skørt.
Men det er, hvad der skete.
Vores lærer var syg.
Og så kom ham her Igor.
Han sagde, at han var vores vikar.
Og ville give os en pille.
Så stak han af.
Og rektor sagde, at han slet ikke var vikar.
Så Sif, Lasse, Amira og jeg kom på
hospitalet.
Fordi vi havde fået pillen.
Og samme nat blev vi til dyr.*

Chok

Jeg ser på mine lodne poter.

Jeg er stadig helt i chok.

Kan ikke tro det.

Men jeg er en ulv.

Og Sif er en ugle.

Amira er et firben.

Og Lasse ... dumme Lasse er en kanin.

”Vi må hente hjælp!” Lasse er helt i panik.

Han hiver i sine lange ører. Som om han vil tage dem af.

Det bør ikke være sjovt.

Men det er det.

For Lasse lader altid, som om han kan klare alt.

Men ved første krise går han i panik.

”Skal vi hente en læge?” Amiras stemme er svag.

”Hvad skal lægen gøre?” siger jeg. ”Hun ved ikke, hvad Igor gav os.”

”Nilas har ret,” siger Sif. Hun sidder på bordet. ”Vi må finde Igor. Han er den eneste, der kan helbrede os. Ellers ender vi som dyr til forsøg eller sådan noget.”

”Det vil jeg ikke!” råber Lasse. ”Jeg vil være normal. GØR MIG NORMAL!”

Han ser helt vild ud.

”Schh!” siger Sif så. ”Der kommer nogen ude på gangen.”

”Gem jer!” siger jeg.

Min krop er helt ny, men den ved, hvad den skal.

Jeg tager et spring og lander under sengen.

Amira piler hen til mig.

Sif flyver også ned til os.

”Hvis du slikker dig om munden, så hakker jeg dine øjne ud,” siger hun.

”Bare rolig. Jeg æder ikke mine venner,” siger jeg.

Jeg vil sende Lasse et ondt blik.
Men så ser jeg, at Lasse ikke har rørt sig.
Han sidder stadig midt på gulvet.
”Lasse! Kom herhen,” siger jeg.
”Nej,” siger han. ”De skal hjælpe os.”
”Kom nu herhen, dit fjols,” siger Sif. ”Vil
du gerne fanges?”
Men Lasse rører sig ikke. Og så går
døren op.

